

РЕШЕНИЕ

№ 2794

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3914** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] - В., чрез процесуалния представител адв. Х. К. срещу Решение № Ц-46 от 30.12.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта му по т.11, стр. 142 от решението, с която са утвърдени цени на „ВиК – [населено място]“ по отношение на цената на услугата – „доставяне на вода на друго ВиК оператор – ВС В.“. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението в оспорената част, като постановено при съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. К. поддържа жалбата на изложените в нея основания. Излага подробни съображения. Претендира съдебни разноси съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител юрк. И. оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като недопустима, алтернативно като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна - [фирма] – М., редовна уведомена, не се представлява.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано в Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) във връзка с годишните изменения на цените на водоснабдителните и канализационните услуги по метода на ценово регулиране “горна граница на цени” за ВиК операторите с одобрени от КЕВР бизнес планове, утвърдени цени за 2020 г. и одобрени цени за 2021 г. Във връзка с разпоредбите на чл.29 от НРЦВКУ, със Заповед № 3-В-22 от 20.11.2020 г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група, която да извърши анализи, въз основа на които да бъдат изготвени доклад и проект на решение във връзка с годишните изменения на одобрените цени на ВиК услуги за 2021 г. Извършен е анализ относно годишните изменения на цените по метода на ценово регулиране „горна граница на цени”, за ВиК операторите с одобрени от КЕВР бизнес планове, утвърдени и одобрени цени за регулаторен период 2017-2021г. Резултатите от извършения анализ са отразени в доклад с вх. № 339 от 24.11.2020 г., който е приет от КЕВР с решение по протокол № 254 от 27.11.2020 г., т. 1 и е публикуван на интернет-страницата на Комисията. В изпълнение на изискванията на чл. 13, ал. 5, т. 2 и чл. 14 от Закона за енергетиката (ЗЕ) са проведени открито заседание и обществено обсъждане на 03.12.2020 г. На основание чл. 6а, ал. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, както и съгласно решение на КЕВР по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8, за срока на обявената извънредна епидемична обстановка обществените обсъждания и откритите заседания се провеждат от разстояние, като се осигурява пряко и виртуално участие на заинтересованите лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от ЗЕ, с изключение на страните в административните производства, които могат да участват в откритите заседания присъствено. За участие в откритото заседание с писмо с изх. № В-17-00-8 от 27.11.2020 г. са поканени заинтересованите дружества, в това число и жалбоподателя.

Жалбоподателят [фирма] – В. е взел участие в проведеното открито заседание, като е посочил, че не е съгласен с определената цена за доставяне на вода от [фирма], [населено място], която е по-висока отколкото цената, по която [фирма], [населено място] продава обратно вода на [фирма], [населено място]. По отношение на определените цени за другите дружества, в качеството си на председател на Съюза на ВиК операторите в Република България посочва, че някои дружества ще изпаднат в много тежко състояние следващата година, ако влезе в сила това предложение

В законоустановения срок след проведеното обществено обсъждане е постъпило писмено становище с писма вх № В-17-33-14 от 16.12.2020г. от [фирма], [населено място], с което се възразява срещу цената за доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. на [фирма], [населено място], която счита за дискриминационна спрямо представяваното от него дружеството. Посочва, че към цената от 0,117 лв./куб.м. без ДДС, след като се добави и такса водоползване за [фирма], [населено място], се получава цена от 0,137 лв./куб.м., която сравнява с цената, заплащана за ВС-Б.. Възразява срещу цените на [фирма], [населено място], като счита, че КЕВР не е отчела извършената дейност и предоставената информация с писмо изх. № 3700-26(1)

от 09.10.2020 г., в изпълнение на Констативен протокол за извършена планова проверка, като счита, че ако това е било отчетено и анализирано преди изготвянето на обсъждания проект, той би имал по-различен вид. Относно цените за доставяне на питейна и непитейна вода счита, че не са взети предвид увеличените разходи за възнаграждения и осигуровки, предвид увеличението на минималната работна заплата за страната, и разходите за електроенергия за технологични нужди, произтичащи от увеличените цени през 2020г.

При постановяване на решението Комисията е изложила мотиви по направените от всички участници становища, включително по становището на [фирма], [населено място].

С Решение № Ц-46 от 30.12.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в оспорената му част по т.11 на основание чл. 6, ал. 1, т.2, чл.12 и чл.13 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), чл.6, т.2 и чл.29 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги (НРЦВКУ) и Указанията за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2017-2021 г., приети с решение по протокол № 76 от 19.04.2016 г., т.3, поправени с решение по протокол № 118 от 07.06.2016 г., т. 8 (Указания НРЦВКУ), КЕВР е утвърдила, считано от 01.01.2021г., цени без ДДС на водоснабдителните и канализационните услуги, предоставяни от [фирма], [населено място], при прилагане на метода на ценово регулиране „горна граница на цени“.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Решението в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията на КЕВР да осъществява регулиране на В и К услугите, възложени ѝ с разпоредбите на чл.5, ал.1 от ЗРВКУ и на чл.10, ал.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), както и да осъществява регулиране на цените на В и К услугите, на основание чл.6, ал.1, т.2 от ЗРВКУ. Решение № Ц-46 от 30.12.2020г. на КЕВР е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на Комисията, който съответства на изискванията на закона. Наличието на кворум и мнозинство се установява от представеното по делото заверено копие от Протокол № 281 от 30.12.2020 г., т.1 от закрито заседание на КЕВР. Стажът на всеки от членовете на Комисията, съгласно изискванията на чл.13, ал. 3 от ЗЕ, е преценен при избирането му от Народното събрание и е отразен във всяко Решение за избор, което от своя страна е публикувано в „Държавен вестник“, брой 26, от 7 април 2015 г., както и в брой 37 от 4 май 2018 г.

Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл.59 АПК и чл.13 от ЗЕ. Оспореният административен акт съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му.

Решение № Ц-46 от 30.12.2020 г. е постановено при спазване на процедурата, регламентирана в ЗРВКУ и НРЦВКУ. Комисията след представяне на заявлението за утвърждаване на цени на закрито заседание е приела доклад на работната група,

назначена за проучване на преписката. Проведено е открито заседание за обсъждане на приетия доклад. На закрито заседание регулаторният орган е приел проект на решение по заявлението, който е подложен на обществено обсъждане. Решението на регулаторния орган е взето при извършена преценка на заявленията и обсъждане на становищата на заинтересованите лица на закрито заседание на комисията, след което е публикувано.

Не се констатират и нарушения на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства, което право е надлежно упражнено от жалбоподателя в административното производство. Жалбоподателят [фирма], [населено място], е взел участие в проведеното открито заседание, както е и предоставил своето становище, което е обсъдено подробно от КЕВР.

Решението в оспорената му част е постановено в съответствие с материалния закон.

Съдът дължи произнасяне и по законосъобразността на акта на основание чл.168, ал.1, вр. с чл.146, т.4 от АПК, като за целта се изследват и преценят приложимите материалноправни разпоредби и методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване.

Съгласно чл.29, ал. 1 от НРЦВКУ при прилагане на методите на ценово регулиране „горна граница на цени“ и „горна граница на приходи“ одобрените цени за всяка година от бизнес плана се изменят служебно от Комисията в съответствие с чл.6, т.2 и 3 във връзка с чл.4, ал. 2 от същата разпоредба посочва, че измененията по ал.1 се извършват ежегодно с решение на Комисията, което се взема в закрито заседание преди началото на ценовия период, за който се отнасят. Съгласно чл.29, ал.3 от НРЦВКУ при измененията по ал.1 се извършва анализ на социалната поносимост на цените на ВиК услуги. Ал.5 от същата разпоредба посочва, че решението по ал.2 влиза в сила от 1 януари на ценовия период, за който се отнася.

Съгласно чл.6, т.2 от НРЦВКУ при прилагане на метода за ценово регулиране „горна граница на цени“, Комисията едновременно утвърждава цени на ВиК оператора за първата година от регулаторния период и одобрява цени за следващите години от регулаторния период, които се изменят в края на ценовия период с инфлационен индекс, намален с коефициент X; регулаторният период е с продължителност по чл.10, ал.1 от ЗРВКУ; Комисията по реда на чл.29 изменя одобрената цена за следващата година от бизнес плана на базата на актуална информация за инфлацията от влизането в сила на утвърдената цена за първия ценови период и коефициент X; изменението се извършва по реда на глава четвърта, раздел II и се изчислява по следната формула:

$C_t = C (BPI_t) \times (1 + I - X)^t$, където:

C са цените на ВиК оператора; t - времеви индекс;

C (BPI) - одобрената цена на ВиК оператора за съответната година от бизнес плана;

I - инфлацията за периода от влизането в сила на утвърдената цена за първия ценови период до датата на изчисление на изменението, която влияе върху разходите на В и К оператора;

X - коефициент, който се изчислява по следната формула: $X = E + Q + Y$, където:

E е коефициент за подобряване на ефективността за година t; коефициентът е индивидуален за всеки Ви К оператор и се определя от Комисията за всеки ценови период с решението по чл. 27, ал. 1 от НРЦВКУ.

Q - коефициент, който се изчислява по следната формула: $Q = Q_p + Q_i$, където:

Q_p е коефициент, отразяващ разликата между прогнозните и действителните разходи, които са в резултат на осъществяване на нови дейности и/или експлоатация и поддръжка на нови активи; с решението по чл. 27, ал. 1 от НРЦВКУ, Комисията определя конкретните разходи за всеки Ви К оператор, за които ще се прилага коефициентът Q_p ;

Q_i - коефициент, отразяващ разликата между прогнозните и действителните инвестиции, извършени за изпълнение на индивидуалните годишни целеви нива на показателите за качество на Ви К услугите, който се прилага по реда на чл. 4, ал. 4 от НРЦВКУ;

Y - коефициент, отразяващ изпълнението на индивидуалните годишни целеви нива на единните показатели за ефективност, определени по реда на чл. 4, ал. 2, т. 1 от НРЦВКУ, който се прилага по реда на чл. 4, ал. 4 от същата наредба.

Според т.51 от Указания НРЦВКУ, през регулаторния период 2017-2021г. Комисията прилага метода „горна граница на цени“, при който утвърждава цени на ВиК услуги за първата година от регулаторния период и одобрява цени за следващите години. Одобрените цени за всяка година от бизнес плана се изменят служебно от Комисията в съответствие с чл.6, т.2, във връзка с чл.4 от НРЦВКУ.

Видно от гореизложеното, всички фактори, които се вземат предвид при годишните изменения на цените през регулаторния период по метода на ценово регулиране „горна граница на цени“, са нормативно определени.

При утвърждаване на цените на [фирма], [населено място] с процесното Решение, Комисията е съобщила, че с Решение № БП-Ц-14 от 09.08.2017г. Комисията е одобрила бизнес план за развитие на дейността като ВиК оператор за периода 2017-2021 г., утвърдила е считано от 01.01.2017 г., цени без ДДС на водоснабдителните и канализационните услуги за 2017 г. и одобрява цени без ДДС на водоснабдителните и канализационните услуги за 2017 - 2021 г. Така одобрените цени на ВиК услуги се изменят съгласно разпоредбите на чл. 6 и чл. 4 от НРЦВКУ, единствено и само въз основа на посочената формула в чл. 6.

ВиК операторите планират инвестиции в собствени и в публични ВиК активи, които имат различни източници на финансиране. По отношение на инвестициите в собствени активи, същите се финансират от разходи за амортизации на собствени дълготрайни активи. В случай, че същите не покриват прогнозните инвестиции, ВиК операторът посочва как ще бъде осигурен съответният недостиг.

По отношение на инвестициите в публични активи, съгласно чл.10, ал.5 от НРЦВКУ, за целите на ценообразуването Комисията може да позволи поетапно включване на амортизационни отчисления върху активи - публична държавна и/или общинска собственост, включително изградени със средства на ВиК оператора, като съгласно чл.10, ал.6 от НРЦВКУ, амортизационните отчисления върху активи - публична държавна и/или общинска собственост, се използват от ВиК оператора за капиталови разходи и обслужване на главници на инвестиционни заеми за капиталова поддръжка на съществуващи и изграждане на нови публични ВиК активи. В тази връзка, съгласно т.25 от Указания НРЦВКУ, в годишните разходи се включват амортизационни отчисления върху активи - публична държавна и/или общинска собственост, които следва да съответстват на предложените капиталови разходи и разходи за обслужване на главници на инвестиционни заеми за капиталова поддръжка на съществуващи и за изграждане на нови публични ВиК активи.

Разходи за амортизации на публични дълготрайни активи, изградени със средства на ВиК операторите. Тези разходи се включват в пълен размер и се използват за капиталова поддръжка на съществуващи и изграждане на нови публични ВиК активи. Разходи за амортизации на публични дълготрайни активи, предоставени на ВиК оператора за експлоатация и поддръжка. Тези разходи се включват частично в признатите годишни разходи до размера на предложените капиталови разходи от собствени средства и разходите за обслужване на главници на инвестиционни заеми за капиталова поддръжка на съществуващи и изграждане на нови публични Ви К активи. Във връзка с гореизложеното, коефициент Q. се изчислява, както следва:

Коефициент У:

У - коефициент, отразяващ изпълнението на индивидуалните годишни целеви нива на единните показатели за ефективност, определени по реда на чл.4, ал.2, т.1 от НРЦВКУ, който се прилага по реда на чл.4, ал.4 от НРЦВКУ - а именно след третата година на регулаторния период (2017-2019г.), като в този случай намалението или увеличението на необходимите приходи действа за съответния пети ценови период (2021 г.).

Съгласно т.49.1 от Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2017-2021 г., приети с решение по Протокол № 76 от 19.04.2016 г., т. 2 (Указания НРКВКУ), за регулаторен период 2017-2021 г. се приемат следните единни показатели за ефективност:

а. ПК2а (качество на питейната вода по показателите, които се мониторират, съгласно изискванията на наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 3 от Закона за водите в големи зони на водоснабдяване); б. ПКб (налягане във водоснабдителната система);

в. ПК11 г. (рехабилитация на водопроводната мрежа);

г. ПК12 г. (събираемост);

д. ПК12е (ефективност на изграждане на водомерното стопанство). Съгласно т. 49.2 от Указания НРКВКУ, финансовите корекции при изпълнение или неизпълнение на единните показатели за ефективност се изчисляват като процент на увеличение или намаление на всяка отделна единична цена по чл. 2, ал. 1, т. 1-3 и, ал. 3 от НРЦВКУ.

Процентът на увеличението/намалението в резултат на корекциите за всеки един показател е определен в размер на 0,3%, съгласно т.50 от Указания НРКВКУ, като при добро изпълнение на ПК се прилага увеличение (т.51); при средно изпълнение на ПК не се предвиждат финансови корекции (т.52), при лошо изпълнение на ПК се прилага намаление (т.53), а при пълно неизпълнение на ПК процентът намаление е равен на два пъти процента, определен за съответния показател (т.54).

Съгласно чл.33 от Наредба за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги (НРКВКУ, обн. ДВ бр. 6 от 2016 г.), Комисията определя с указанията по чл.1, ал.2 от НРКВКУ изискванията към качеството на информацията, предоставяна от В и К оператора по реда на чл. 32 от същата наредба.

Съгласно чл.34, ал. 1 от НРКВКУ, Комисията оценява качеството на информацията за всяка променлива на показателите за качество и свързаната с нея допълнителна информация по отношение на специфичните обстоятелства за осъществяване на дейността, като използва система за оценка с 4 нива (добро, средно, лошо и липса на информация), като съгласно, ал. 2, нивата за оценка по, ал. 1 са едни и същи за всички Ви К оператори.

В глава седма от Указания НРКВКУ са посочени изисквания към качеството на

информацията, която Ви К операторите предоставят на Комисията.

Съгласно чл.37, ал.1 от НРКВКУ, за всеки показател за качество на В и К услугите се използва система за оценка на изпълнението с 4 нива (добро, средно, лошо и пълно неизпълнение). Съгласно чл.37, ал.2, ако качеството на информацията (необходима за изчисление изпълнението на определен показател за качество на В и К услугите), предоставена от В и К оператора по реда на тази наредба, е оценена от Комисията с най-ниското ниво по чл.34, се смята, че по отношение на този показател е налице пълно неизпълнение.

При изчисляването на коефициент У се прилагат четирите нива на оценката на изпълнение съгласно т.47 от Указания НРКВКУ. С оглед факта, че коефициент У се прилага за постигнатите резултати през тригодишния период 2017-2019 г., при определянето на одобрена и реална стъпка се съпоставят отчетените нива за 2015 г. (базова година) към прогнозните (разчет) и отчетените (отчет) нива за 2019 г.

Съгласно т. 47 от Указания НРКВКУ, четирите нива на оценката на изпълнение са еднакви за всички Ви К оператори и се определят в следните граници:

- а. Добро - изпълнение, при което постигнатото изпълнение (ПИн) е по-голямо или равно на 90%;
- б. Средно - изпълнение, при което постигнатото изпълнение (ПИн) е по-малко от 90% и е по-голямо или равно на 60%;
- в. Лошо - изпълнение, при което постигнатото изпълнение (ПИн) е по-малко от 60% и е по-голямо или равно на 20%;
- д. Пълно неизпълнение - изпълнение, при което постигнатото изпълнение (ПИн) е по-малко от 20%.

Причина за постановяването на настоящето оспорено решение е обстоятелството, че при изменението на одобрените цени на ВиК услуги за 2021г. е приложена инфлация от влизането в сила на утвърдените цени на ВиК услугите на съответните дружества до датата на изчисление на изменението, като към момента на изготвянето на доклад с вх. № В-Дк-339 от 24.11.2020г. е била налична информация от Националния статистически институт (НСИ) за месечна инфлация до м. октомври 2020г. Публикуваните данни от НСИ за месечна инфлация за м. ноември 2020г., са отразени при изчисленията в настоящото решение за изменение на одобрените цени на ВиК услуги за 2021г.

С оглед изпълнение на правомощията на КЕВР, произтичащи от горепосочените разпоредби, е извършен анализ относно годишните изменения на цените по метода на ценово регулиране „горна граница на цени”, за ВиК операторите с одобрени от КЕВР бизнес планове, утвърдени и одобрени цени за регулаторен период 2017-2021г. Резултатите от извършения анализ са отразени в доклад с вх. № В-Дк-339 от 24.11.2020г. (Доклада), който е приет от КЕВР с решение по протокол № 254 от 27.11.2020г., т. 1 и е публикуван на интернет - страницата на Комисията. В изпълнение на изискванията на чл.13, ал.5, т.2 и чл.14 от Закона за енергетиката (ЗЕ) са проведени открито заседание и обществено обсъждане на 03.12.2020 г.

В и К операторите, притежаващи положението на естествени монополи, имат задължението да доставят В и К услугите на всички потребители, тъй като се отнася до всеобщо предлагана услуга, от която зависи общото качество на живота в обществото и сигурността на отделните потребители на тези услуги. Подобно на електроразпределителните дружества и доставчиците на топлофикационни услуги, В и К операторите извършват дейност в условията на един строго регулиран пазар,

където правото им на свободна стопанска инициатива по чл.19, ал.1 от Конституцията е балансирано с монополното им качество, като са предоставени значителни регулаторни правомощия на КЕВР. Те не могат свободно да определят своята пазарна, инвестиционна или ценова политика, а както предвижда чл.10, ал.1 от ЗРВиКУ В и К операторите разработват бизнес планове за 5-годишни периоди, които съдържат производствена, ремонтна, инвестиционна и социална програма, с техническа и икономическа част, подлежащи на одобрение от КЕВР (чл.11 от ЗРВиКУ). Цените на регулираните В и К услуги са задължителен елемент от икономическата част на представения за одобряване бизнес план, поради което предложената с индивидуалните договори на потребителите цена не може да надвишава единната цена на В и К услугите за съответната територия, която е одобрена от КЕВР. При осъществяването на правомощията си по одобряване на предложената цена КЕВР задължително отчита социалната поносимост на В и К услугите - чл.7, ал.1, т.1, чл.13, ал.1, т.5 от ЗРВиКУ, чиято съдържателна част е посочена в § 1, ал.1, т.4 на допълнителните разпоредби от ЗРВиКУ. Понеже водоснабдяването и канализацията са дейности от обществен интерес, осъществявани при условията на естествен монопол от В и К операторите, чл.5, ал.3 ЗРВиКУ предвижда В и К услугите да бъдат регулирани от КЕВР в качеството ѝ на контролен орган, чиято регулативна функция се осъществява чрез утвърждаване на представяните от В и К оператори бизнес планове. Съгласно чл.10, ал.1 и ал.3, т.7 от ЗРВиКУ цените на регулираните В и К услуги са задължителен елемент от икономическата част на представения за одобряване бизнес план. Правилото, установено с разпоредбата на чл.14, ал.2 ЗРВиКУ, според което В и К операторите са задължени да предлагат за утвърждаване единна цена на услугите на обособена територия, е част от механизма за формиране на икономическата обосновааност на горната граница на цените, определяни от КЕВР (чл.13, ал.2, т.1 ЗРВиКУ) и същото отговаря на общия принцип на чл.198 ал.2 от ЗВ. Във връзка с това комисията е задължена съгласно чл.13, ал.1, т.4 ЗРВиКУ да контролира съответствието между цените за населените места и действителните разходи, направени от В и К операторите за предоставените В и К услуги. Според чл.13, ал.5 от ЗРВиКУ методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване, отразяващи структурата на разходите, редът за внасяне на предложенията за цените и за утвърждаването им, както и редът за предоставяне на информация се определят с Наредбата на Министерския съвет за регулиране на цените на водоснабдителни и канализационни услуги (НРЦВиКУ) (обн., ДВ, бр. 6 от 22.01.2016 г., в сила от 22.01.2016г.) по предложение на регулаторния орган - КЕВР. Решенията на комисията, включително и в частта за определяне на цените на В и К услугите, съгласно чл.11, ал.6 от ЗРВиКУ подлежат на съдебен контрол. Във връзка с това следва да се има предвид, че при изпълнение на правомощията си за регулиране на цените на В и К услугите КЕВР е задължена да съобрази принципите и изискванията, посочени в чл.7 и 13 ЗРВиКУ. Изискванията, които трябва да бъдат отчетени кумулативно от КЕВР, включително и тези по чл.14, ал.2 ЗРВиКУ, се явяват израз на разнородни обществени интереси - производствени, инвестиционни, икономически, социални и др. В тези случаи законосъобразният подход при намиране на най-подходящото решение за цената на В и К услугите е да се даде възможност на КЕВР като контролен орган да установи такъв баланс между тях, който позволява да бъдат постигнати целите, посочени в чл. 4 ЗРВиКУ, каквито са: задоволяване нуждите на потребителите от вода с питейни качества при отдаване приоритет на

питейно-битовото водоснабдяване на населението; балансиране интересите на В и К операторите и на потребителите; равнопоставеност между различните групи потребители по отношение на качеството и цената на В и К услугите. На реализирането на посочените цели се подчиняват и разпоредбите на чл.14, ал.2 и чл.13, ал.1, т.4 от ЗРВиКУ, които не се противопоставят, а са създадени да балансират в процеса на формиране на цените на В и К услугите интересите на В и К операторите, от една страна, и от друга - тези на потребителите на услугите.

Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на В и К операторите.

По отношение на становището на [фирма], [населено място], може да се посочи, че предложената за изменение цена на [фирма], [населено място] за доставяне вода на друг ВиК оператор – ВС В., в размер на 0,117 лв./куб.м. без ДДС е по-ниска от предложената за изменение цена на [фирма], [населено място] за доставяне вода на друг ВиК оператор в размер на 0,123 лв./куб.м. без ДДС. Същевременно твърдението на дружеството, че цената се увеличава като се добави и такса водовземане е некоректно, доколкото в признатите годишни разходи на [фирма], [населено място] за 2019 - 2020 г. са заложили разходи за такса водовземане за закупени количества от [фирма], [населено място] средно в размер от 21 020 315 м³, а видно от данните съгласно Решение № Ц-40 от 26.11.2020г. на КЕВР, реално през 2019 г. дружеството е закупило 10 060 300 м³, или повече от два пъти по-малко, а през периода януари - юли 2020 г. е отчетено намаление спрямо същия период на 2019 г. с 34,37%, или дружеството реализира съществено спестяване на включени в одобрената цена разходи за заплащане на такса водовземане.

Съгласно чл.11, ал.4 от ЗРВКУ, одобрените бизнес планове стават задължителни за изпълнение от съответния ВиК оператор, а съгласно чл.11, ал.5 от ЗРВКУ, ВиК операторите са задължени да изпълняват показателите за качество, определени съобразно изискванията на ал.1, т.1.

Пренасочване на включените в одобрените цени на ВиК услуги разходи за амортизации на публични ВиК системи и съоръжения за други цели, освен финансиране на капиталови разходи и обслужване на главници на инвестиционни заеми за капиталова поддръжка на съществуващи и изграждане на нови публични ВиК активи, е в противоречие с разпоредбите на чл. 10, ал. 6 от НРЦВКУ, и пряко влияе върху непостигане на показателите за качество.

Съгласно чл.9 от НРЦВКУ, признатите годишни разходи за дейността на ВиК оператора се посочват в реално изражение, като съгласно § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на НРЦВКУ, „Реално изражение“ е стойността на разходи, активи, инвестиции, цени и други, в която не се включва или се премахва ефектът на инфлацията. Именно в тази връзка одобрените цени на ВиК услуги се изменят в следствие по реда на чл.6 от НРЦВКУ, чрез добавяне на инфлация, намалена с коефициент X.

Съгласно чл. 19 от ЗРВКУ, процедура за преразглеждане на цените се открива от Комисията служебно или по искане на ВиК оператори, когато възникне непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, което съществено променя приходите и икономически обосновават разходи на ВиК операторите, като съгласно § 1, ал. 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗРВКУ, „Непредвидено или

непредотвратимо събитие от извънреден характер“ е събитие, възникнало след утвърждаването на бизнес плана, което ВиК операторът, въпреки проявената грижа според особеностите на случая, не е могъл да избегне и чиито последици не е могъл да предотврати

Няма спор между страните, че утвърдените преди оспореното понастоящем решение цени са съгласно Решение № БП-Ц-14/09.08.2017г, който поради липсата на оспорване е стабилен административен акт. Със същото е определена цена за доставяне на вода на друг В и К оператор от 0,060лв на куб. метър без ДДС. С решение № Ц-35/20.12.2019г КЕВР е установила наличие на условия по смисъла на чл.32 ал.1 от НРЦВКУ за преразглеждане на цената на тази услуга и е определила същата на 0,112 лв./ куб. метър. Същото решение е предмет на съдебен контрол пред АССГ по адм. дело № 496/2020г, което понастоящем е с постановен акт по същество за отмяна на административния акт, видно от справка в деловодната програма.

Процедурата за преразглеждане на одобрените цени на ВиК услуги се провежда по реда на чл. 31 - 33 от НРЦВКУ и е различна от процедурата за изменение на одобрените цени на ВиК услуги по реда на чл.29 от НРЦВКУ, в рамките на която е постановено Решение № Ц-46 от 30.12.2020 г. Съгласно чл. 32, ал. 1 от НРЦВКУ, преразглеждане на цените на ВиК услуги по реда на този раздел може да се допусне, ако едновременно са налице следните условия: събитието или събитията по чл. 31, ал. 1, т. 1 водят до изменение на приходите или икономически обосноваваните разходи на ВиК оператора с повече от 2 на сто; ВиК операторът е положил дължимата грижа според особеностите на случая да избегне събитието по т. 1 и да предотврати неговите последици; доказателства за изпълнение на това условие се прилагат към заявлението на ВиК оператора по чл. 31, ал. 2; при необходимост Комисията може да поиска допълнителни доказателства.

[фирма], [населено място] не е представило необходимите данни и доказателства за наличие на непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер по смисъла на § 1, ал. 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗРВКУ, не е доказало и обосновало наличието на ефект от същото по смисъла на чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦВКУ, нито е доказало положена дължима грижа по смисъла на чл. 32, ал. 1, т. 2 от НРЦВКУ. Същевременно, съгласно чл. 32, ал. 1 от НРКВКУ, ВиК операторите предоставят ежегодно на Комисията в срок до 15 април отчетен доклад за изпълнението на бизнес плана за предходната година. В тази връзка [фирма], [населено място] следва да представи в КЕВР отчетен доклад за 2020 г. в срок до 15.04.2021 г., и едва тогава Комисията ще разполага с информация за ефекта от възникналата през 2020 г. извънредна епидемична обстановка върху дейността на дружеството. Такава информация не е била налична в Комисията при постановяване на Решение № Ц-46 от 30.12.2020 г.

Не следва да бъдат приети аргументите на дружеството, че бизнес планът за регулаторен период 2017-2021 г. е одобрен значително по-късно от Комисията.

КЕВР одобрява бизнес плана с Решение № БП-Ц-21 от 30.11.2017 г. По протест на прокурор в отдел „Надзор за законност“ при Върховна административна прокуратура (В.) с влязло в сила Решение № 1436 от 04.02.2019 г. по адм. д. № 6199/2018 г. тричленен състав на Четвърто отделение на Върховния административен съд (ВАС) е отменил Решение № 1961 от 26.03.2018 г. постановено по адм. д. № 14220/2017 г. на Административен съд София - град и вместо него е постановил решение, с което е отменил Решение № БП-Ц-21 от 30.11.2017 г. на КЕВР и е върнал преписката на

Комисията за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона. Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е приел за неправилен извода на АССГ, че след представяне на първоначален проект на бизнес план ведно със становище по съгласуване от асоциациите на ВиК операторите, с което се поставя началото на административното производство по одобряване на бизнес плана пред КЕВР, последвалите негови изменения, настъпили в изпълнение на указания от КЕВР, в рамките на административното производство, не налагат ново съгласуване с каквито и да било правни субекти, включително и асоциациите на ВиК операторите. В подкрепа на изложеното ВАС е посочил, че според разпоредбата на чл.27, ал.3 от Наредба за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги (НРКВКУ), бизнес плановете на ВиК оператори, които са сключили договор с асоциациите по ВиК, се представят в Комисията и със съгласувателно становище по чл.198в, ал. 4, т. 5 от Закона за водите (ЗВ). Според разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от НРКВКУ, при неспазване на сроковете по ал. 4 се счита, че бизнес планът е приет без възражения. ВАС е изяснил, че изменение на бизнес плана в рамките на административното производство по приемането му изисква задължително съгласуване от А. на ВиК. Още повече, че разпоредбата на чл.29 от НРКВКУ въвежда задължение за ВиК оператора при изменение на бизнес плана да го съгласува отново с асоциацията на ВиК. Според цитираната разпоредба, бизнес плановете на ВиК операторите се изменят по реда за приемането им. Предвид изложеното ВАС достига до извод, че след като преди да бъдат приети бизнес плановете трябва да се съгласуват с А., то и при тяхно последващо изменение, независимо колко съществено е то, също е задължително за ВиК операторите да проведат съгласувателна процедура с А. по ВиК. Ето защо ВАС приема за неправилен извода на АССГ, че не е необходимо последващо съгласуване на бизнес плана след внасянето му в КЕВР. Касационната инстанция намира, че видно от горепосочените разпоредби, съгласуването от Асоциациите по ВиК на бизнес плановете на ВиК операторите, които са сключили договори с тях, е задължителна предпоставка, за да се допусне разглеждането на бизнес плана в производството пред КЕВР. Както бе посочено по горе, според разпоредбата на чл.29 НРКВКУ, бизнес плановете на ВиК операторите се изменят по реда за приемането им, което води след себе си извод, че всички последващи изменения на бизнес плана следва да бъдат съгласувани отново с асоциациите по ВиК, независимо, че бизнес планът се изменя след дадени указания от КЕВР. В този контекст, ВАС приема за неправилен извода на АССГ, че в представения в КЕВР с вх. № В-17-19-3 от 03.02.2017 г. проект на бизнес план и справките в електронния модел на бизнес плана с дата 30.01.2017 г., предложената инвестиционна програма е в размер на 5 126 хил. лв., докато в одобрения от КЕВР бизнес план с вх. № В-17-19-9 от 14.09.2017 г. (5 146 хил. лв.), като спрямо съгласуваната от А. версия от 03.02.2017 г. (5 126 хил. лв.) изменението е с 20 хил. лв. и то в завишение на инвестиционните средства, което е 0,4% разлика, или по-малко от половин процент, поради което в този случай посочената разлика не би могла да бъде приета за съществено изменение. Според касационната инстанция, дали е съществено или не изменен бизнес плана е без значение в настоящия случай, тъй като разпоредбата на чл. 29 от НРКВКУ е императивна. С оглед на гореизложеното, ВАС достига до извод, че одобреният с решение № БП-Ц- 3 21 от 30.11.2017 г. на КЕВР бизнес план не е бил изрично съгласуван в нарушение на чл. 27 от НРКВКУ, във връзка с чл. 198в, ал. 4, т. 5 от ЗВ и

в нарушение на чл. 29 от НРКВКУ, като това води до незаконосъобразност на административния акт.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че с оглед по-късното одобряване на бизнес плановете, третата година от регулаторния период не се явява 2019 г. С изменението на § 14 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (ЗИД на ЗВ), обнародвано в ДВ, бр. 58 от 31.07.2015 г., новият петгодишен регулаторен период започва от 1 януари 2017 г., и е за 5-годишен период съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ. С Постановление № 8 от 18.01.2016 г. на Министерския съвет (обн. ДВ, бр. 6 от 22.01.2016 г., в сила от 22.01.2016 г.) са приети НРКВКУ и НРЦВКУ, които се прилагат за регулаторния период по чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ, започващ от 1 януари 2017 г., както и за следващи регулаторни периоди. Във връзка с посочените нормативни изисквания, КЕВР одобрява бизнес планове за регулаторен период 2017-2021 г., и третата година от регулаторния период е 2019 г., независимо от датата на одобряване на съответния бизнес план.

Не на последно място, съдът намира, че оспореният акт е издаден и в съответствие с целта на закона - ЗРЦВКУ и НРЦВКУ, ЗЕ, като КЕВР е изпълнила задължението си служебно да проведе производство по чл. 29 от НРЦВКУ, което е протекло изцяло в съответствие с цитираните в настоящото решение разпоредби.

Предвид всичко гореизложено, при постановяване на решението не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да го опорочават. Решението е постановено от специализирания регулаторен държавен орган, в рамките на законовата компетентност на КЕВР, при спазване на всички приложими материалноправни разпоредби, при правилно установяване на относимите факти и обстоятелства, както и при пълно съобразяване с целта на закона. Ето защо, жалбата като неоснователна и недоказана, следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, III отделение, 46-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя А. Ц. П. срещу Решение № Ц-46 от 30.12.2020 г. КЕВР, в частта му по т. 11, с която са утвърдени, считано от 01.01.2021 г., цени без ДДС на водоснабдителните и канализационните услуги, предоставяни от [фирма], [населено място], при прилагане на метода на ценово регулиране „граница на цени“.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя А. Ц. П. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 200 /двеста/ лева, за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния

административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: